

»Han tør ikke for den Gamle!« sagde Aleksandersen saa højt, at alle i Salen vendte sig om.

Gjærup og Lærer Tanning stak Hovederne sammen henne i et Hjørne og syntes raadville. Der begyndte at røre sig nogen Utaalmodighed i Forsamlingen. Kun Provst Broberg, der vedvarende følte sig som Centrum for Opmærksomheden, gik lige værdig omkring og trykkede Folk i Haanden.

Men nu aabnedes Døren af selve Kammerraaden, og Tyrstrup viste sig. Hans ualmindeligt alvorlige og bekymringsfulde Ansigtsudtryk bragte Samtalen til at standse overalt i Salen. Lærer Tanning førte ham til hans Plads ved den øverste Bordende, hvorefter alle satte sig i Tavshed.

Den gamle Jørgen Højbo indledede med en kort Redegørelse for Hensigten med Mødet og gav derpaa Ordet til Rektor Bohse, hvem det paa Forslag af Gjærup var bleven overdraget at føre Hovedslaget mod Enslev. Gjærup selv veg ved saadanne Lejligheder gerne i sidste Øjeblik tilbage paa Grund af Anfægtelser. Med al sin vilde Hævnerrighed var han et følsomt Menneske, der nok kunde være med til at slibe Vaabnene men helst overlod selve Blodsudgydelsen til andre.

Nu var Rektor Bohse iøvrigt ogsaa den Mand, hvis Ord vilde virke med størst Vægt omkring i Landet. Ganske vist hørte han ikke til Partiets